

POKROK PUBL. CO.

vydáva
POKROK RAPADU
s měsíční vydání
v Česku, pro Balne okres, Nebraska; ve...

Table with subscription rates: Na 3 měsíce \$1.00, Na 6 měsíců 2.00, Na 1 rok 4.00, Do Kanady na rok \$4.50, Do Československa na rok 5.00, Jednotlivá čísla 10c

Zásilky peněz dětem se pomocí peněžních poukazů (Express Money Order), bankovních poukazů (Bank Draft), anebo v registrováném dopise.

Oznamujte-li své přestahování, udejte starou i novou adresu.
Dopisy z kruzů členůvstva uveřejněno ochotně. Musí být slušné, psané bez úmyslu něčím osobně pokřknouti a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo v dopise uveřejněno.

Devět beden habsburských tajností.

Devět beden listin, které mohly by poskytnouti dostatek materiálu nejméně na dva tucety románů ze života starých panovnických rodů, byly vybrány z tajných archívů Habsburků a o jejich konečné dispozici má rozhodnouti nejvyšší rakouský soud. Bedny tyto obsahují, dle sdělení vídeňského korespondenta časopisu London Times, vysoce důležité listiny, dokumenty a poznámky, jež byly majetkem arcivévodv Františka Ferdinanda, a také jeho politické a vojenské denní zápisky, jakož i korespondenci s vysoce postavenými osobnostmi doma i v zahraničí.

Jedním z prvních kroků Habsburků po usmrcení arcivévodv Františka Ferdinanda a jeho manželky v Sarajevě v roce 1914 byla konfiskace veškeré arcivévodovy korespondence a úředních listin. Starý císař František Josef sám vzal je do své péče a byl jedinou osobností, která dokumenty tyto prohlédla. Když shledal, že dokumenty tyto mohly by býti zdrojem nekonečných nesnází, nechal bedny zapečetiti a odložit v výsokým rozkazem, že nemají býti otevřeny po příštích padesát let a tehdy pak jenom se souhlasem císařovým. Starý rakouský císař, jenž měl nepatrný smysl pro skutečnosti, nemohl ovšem předvídati vývoj událostí a změny, ku kterým v složení a administraci rakousko-uherské říše dojde.

Arcivévodv František Ferdinand byl člověkem tajnostkářským a vídeňský dvůr, stejně jako lid všeobecně, věděl o něm méně nežli o jiných členech rodiny Habsburků. František Ferdinand byl záhy vychován pro povinnost panovníků a snad to bylo hlavním příčinou toho, že opatrně zakrýval svojí počiny i svoje úmysly. Toto tajnostkářství jeho, stejně jako přisnost v jeho životě, již vždy stával na oděv, vyneslo mu přízvisko "Jezuita," a byl velice nepopulárním o vídeňského dvora a toto citění obráželo se ve stanovisku veškerého lidu Rakousko-Uherska k němu.

Pro Hohenzollerny byl arcivévodv František Ferdinand záhadou a Vilém zřejmě snažil se silně získati si jeho přízeň. Německý císař byl prvním, který poskytl úředního uznání manželce arcivévodovv, hraběnce Chotkové. Praví se, že Vilém také žádal, aby stejného uznání dostalo se jí ve Vídni. Avšak přes to, dle náhledů těch, kdož tvrdí, že seznámil byl s citěním jeho, arcivévodvka nezáviděl Prusku. Tito lidé také tvrdí, že by byl František Ferdinand hledal jiné aliance nežli s Německem, kdyby byl zůstal na živu a bylo mu dopřáno zasednouti na trůn podvojného mocnářství.

Přes to, že byl sám vysloveným militaristou, nebylo mu důvěrováno vojenskými klíky ani v Rakousku, ani v Německu. Němci si vypravovali, že je velikým přítelem Slováků a že má v úmyslu vytvořiti jihoslovanský stát a inkorporovati jej jako třetího členu monarchie. To přátelství k Slovákům bylo všecl silné pochybnou, jak je ostatně dnes všeobecně známo. Srbové právem nedůvěřovali tomuto Habsburku a tato nedůvěra byla podkladem pro atentát, ku kterému došlo v Sarajevě, v Bosně. Ostatně tato sarajevská vražda do dnešního dne nebyla nalezi-

lá vysvětlena. Bylo několikrát naznačeno, že František Ferdinand stal se vlastní obětí vídeňského dvora klíky. Ryly dokonce podány také jisté důkazy a tom, že na jeho vraždě v Sarajevě mělo ústast také spiknutí proti němu a jeho manželce ve Vídni a v Berlíně.

Když bylo těchto pět beden objeveno, bylo pomysleno na jejich otevření, poněvadž mělo se za to, že dokumenty tu se nalézající by mohly přispěti k vyjasnění různých věcí. Hohenberkové, rodina manželky arcivévodv Františka Ferdinanda, podala proti otevření protest a soud rozhodl se protest tento uvážiti. Bylo by opravdu protest a soud rozhodl se protest tento uvážiti. Bylo by opravdu protest a soud rozhodl se protest tento uvážiti.

Ku Klux Klan na jihu.

Záhadná Ku Klux Klan společnost zahájila opět své činnosti v jižních státech. Opětne noční jezdec s kapucí projiždějí nílemi mnohých městeček a osad. Zreorganizovaná společnost tato má tisíce členů a družiny či klany zorganizovány byly v Georgii, na Floridě, v Alabamě, Tennessee, Mississippi, Texasu, Kentucku, Virginii a South Carolině.

Účelem této oživěné organizace nočních jezdců, jak se tvrdí, je "zachování svrchovanosti bělochů na jihu." Vídeci tohoto hnutí připouští, že poměry nynější nejsou takové, jaké byly, když původní Ku Klux Klan společnost byla zorganizována za rekonstrukční periody po občanské válce. Tvrdí však, že potřeba pro organizaci takovou je nyní tak velikou jako kdykoliv před tím, ačkoli snaha její pohybuje se v jiných liniích. Ochrana domova a etí blíhých žen před černými násilníky, budování charakteru a celá řada jiných příčin udává se za důvod obnovění této společnosti.

Nové objevení se rytířů "nevědětelné říše" vyvolalo velký postrach v černoských čtvrtích téměř každé osady od Richmond, Va., až po New Orleans. V programu členů této Ku Klux Klan společnosti jsou podivné noční průvody a tajná půlnoční zasedání. Tito rytíři často učíní neočekávanou návštěvu provinělcům, poskytují záhadnou výstrahu a šíří postrach mezi těmi, kdož nemají čistého svědomí.

Tisíce černochů vystěhovalo se z měst, v kterých noční jezdec obnovili svoji činnost. Mnoho z těchto černochů vystěhovalo se do severních států. Stěhování se černých dělníků z jihu vyvolalo značný poplach, poněvadž je jejich značné třeba při konstrukční práci, v bavlnářských oblastech a v továrnách a průmyslových podnikcích na jihu.

Hlavní úřadovny nové organizace zřizeny byly asi před pěti roky v Atlanta, Ga. Plukovník William J. Simmons, bývalý metodistický kazatel, je náčelníkem obnověné Ku Klux Klan společnosti. Nikdo jiný nežli domorodí Američan nemůže se státi členem této společnosti. Každý člen musí býti křesťanem, ačkoli na tom nezáleží, ku které křesťanské církvi se hlásí. Vídec tohoto novodobého rytířstva obíral se plány na obnovění starého řádu dlouho před učiněním prvního kroku k obnově organizace. Naznačil, že myšlenkou o obnově společnosti této obíral se plných dvacet let. Po celou tu dobu prý pracoval na plánech oživení a zmodernisování takřka již zapomenutého hnutí.

sady, ohnivé kříž a jezdec s kapucí objeví se náhle některé ulici. V některých případech došlo k předvolání bělochů i černochů na prostranství osady, kde dostalo se jim výstrahy, aby nedošlo k opakování nějakého přečinu. V některých místech také došlo k zblbování těch, kdož byli v posetření, že nějakého přečinu se dopustili.

Otevření úřadoven Ku Klux Klan společnosti v Richmond, Va., naplnilo vřede černoského obyvatelstva obavami. Někteří vídeci černochů prohlásili, že organizace tato chce terorem znemožniti použití volebního práva černoskými ženami. Někteří vídeci černochů vydali dokonce ku svým lidem výzvy k odporu vůči této organizaci, prohlásivše, že černoské přemě se jich bát nemusí, poněvadž mnoho tisíc černochů z jihu sloužilo své vlasti ve válce ve Francii, kde naučili se také zacházeti s puškami a jsou schopni obrany.

Ku Klux Klan organizace se rychle šířil, dle oznámení, které v těchto dnech vydáno bylo z hlavních úřadoven organizace v Atlanta, Ga. Plukovník Simmons, jako náčelník této organizace, získává množství dotazů z osad, které chtějí zříditi odbočky této organizace, a předpovídá, že během roku dosavadní počet stoupenech se nejméně zdvojnásobí.

Mnoho černochů opustilo Georgii v posledních několika letech. Odhaduje se, že více jak 160,000 černochů se odebralo do jiných států. Censovní zprávy ukazují značný pokles černoského obyvatelstva v takových okresích, kde černosi ještě před desíti lety tvořili většinu obyvatelstva. Někteří jihuáci mají za to, že organizace Ku Klux Klan má co činiti s tímto velkým poklesem počtu černoského obyvatelstva v jižních státech. Jiní však soudí, že lepší mzdy, sny o společenské rovnosti a lepší zacházení na straně zaměstnavatelů vábí černochy z jižních do severních států.

Vdovské pense ve Spojených Státech.

Jednou z příčin, proč lidé tak toužili po vládních službách ve starých vlastech, kterážto příčina ovšem platí do dnešního dne, byla pense, která vyplácela byla úředníkovi po vystoupení z aktivity a v případě jeho úmrtí pak jeho vdově. Ve Spojených Státech není všobecného takového zařízení, ale přes to v určitých případech se taková pense vdovám po předních úřednících a zvláště vojácích a námořnících, kteří vlastní sloužili ve válce, povoluje.

Na výplatní listině vdovských pensí, vyplácených Spojenými Státy, nalézá se dlouhá řada jmen. Rozbor této listiny je velice zajímavý. Na prvním místě tohoto seznamu nalézá se paní Edith Carrow Rooseveltová, vdova po bývalém prezidentu, která má pense \$5,000 ročně. Je to pense, která dle starého zvyku je povolována kongremem všem vdovám po bývalých prezidentech. Je to nejvyšší pense, jež vládou Spojených Států je vyplácela.

Následující nejvyšší pense, \$2,500 ročně, vyplácela je paní Irene R. Sheridanová, vdově po generálu Philipu Sheridanovi. Třetí nejvyšší pense udělena byla paní Mary S. Loganové, vdově po majoru generálovu Johnu A. Loganovi, která dostává \$2,000 ročně. Vdova po generálním vojenském lékaři, majoru Walter Reedovi, má pensí \$1,500 ročně. Vedle těchto je dvanaet vdov, které získávají pensí v obnosu \$1,200 ročně. Jsou to hlavně vdovy po vysokých vojenských důstojnících. Pense hořejší vyznačené jsou v každém případě výsledkem zvláštní akce kongresu a povoleny byly v uznání vynikajících služeb manželů těchto žen.

Všechny ostatní vdovy na pensijní listině Spojených Států získávají \$30 měsíčně s příplatkem \$6 měsíčně na každé dítě méně nežli 16 roků staré. Mezi nimi se nalézají vdovy po bojovnících ve válce v roce 1812, váleku a Indiány, války s Mexikem a války občanské. Opatření pro vdovy bojovníků nedávne světové války je utvářeno na základě zcela rozdílného systému, řízeného War Risk Bureau. Pense v tomto případě jmenuje se odkádnutí a je \$25 měsíčně, k čemuž připojuje se \$10 měsíčně za první dítě, \$7.50 za druhé a \$5 za třetí a \$5 za čtvrté.

Vdovy kteréhokoli důstojníka a vojáka v náších předcházejících válkách získávají dle starého pensijního systému \$30 měsíčně, a však pozůstávají po muži, který bojoval ve světové válce, neobdrží nic, leč by její manžel zemřel v konání povinnosti jako člen nášich vojenských sborů anebo zemřel ponějakou na straně či chorobou, jež se dá stopovat k jeho válečné službě. Dle starého pensijního systému, stejně jako dle pravidel nového systému, vdova získává pensí anebo odkádnutí toliko po tak dlouho, dokud zůstane vdovou.

Každý důstojník a voják, který zúčastnil se nedávne světové války, byl reprezentován ve vládních archívech zvláštním listkem, který v tom případě, že byl ženat, opatřen byl také jménem a adresou jeho manželky. Zemřeli-li ve službě, byla okamžitě poslána jeho vdově přihláška k vyplnění, aby dostalo se jí odkádnutí. Přihláška tato musela býti provázena povolením k smrtku anebo jeho opisem a zápisy o narození jejích dětí, byly-li jaké.

War Risk Bureau dosud neoznámilo počet vdov po vojácích ze světové války. Odhaduje se však, že takových vdov je asi 72,000, tak že měsíční výplata těchto vdovám po vojácích ve světové válce je kolem \$1,800,000, do čehož nejsou započteny podpory, vyplácené za děti.

Vdovy tvoří největší procento na pensijní listině Strýce Sama. Na sklonku posledního fiskálního roku bylo na pensijní listině o 46,850 vdov po vojácích občanské války více nežli mužů. Počet vdov po vojácích z občanské války byl 290,100, kdežto pensionovaných veteránů z této války bylo 243,520. Tento rozdíl bude čím dále větší, poněvadž mnohé manželky starých vojáků jsou mnohem mladší nežli jejich manželé. Veteráni z občanské války vymírají v průměrném počtu 30,000 ročně, avšak jejich manželky neubývá tak rychle.

V dřívějších dobách mladé ženy byly vždy ochotny provdati se za veterány z občanské války, jakkoliv staré, jenom pro pensí, jež zajišťovala jim bezstarostné stáří. Žádají takový výsoudilce nebyl považován za příliš starého, ba, oběhově mluveno, jeho hodnota se zvyšovala, čím bliže hrobu se nalézal. Avšak tomu byla učiněna přítrž zákonem, který stanovil, že žádná vdova po vojáku z občanské války nebylo ještě na světě v době této války anebo byla zcela malými dívkami.

V prvním roce přítomného století nalézaly se na pensijní listině ještě čtyři vdovy po bojovnících z americké revoluce. Poslední z těchto čtyř, paní Esther S. Damonová, zemřela v Plymouth Union dne 11. listopadu roku 1906 ve stáří 92 roky. Dostávalo se jí tu již pensí za manželovy služby v revoluci ještě v době, kdy 125 let uplynulo od skončení této války.

Je zajímavo poznamenati, že pět dect mužů, kteří bojovali v revoluční válce, z nichž všechny pensionovány byly zvláštním aktem kongresu, byly na živu a získávají pensí v prvním roce tohoto století. Byly to stařenky, z nichž jedna, Hannah N. Barrettová z Boston, Mass., byla 101 rok stará. Celkem 22,644 vdovy po vojácích revoluční války byly pensionovány a zvláštními akty kongresu pense povoleny byly takéž osmácti dectm mužů, kteří v této válce bojovali.

Esther S. Damonová, poslední z vdov revolučních, narodila se v Plymouth v roce 1814. V dvaetletém prvním roce svého věku provdala se za Noah Damona, tehdy 76 roků starého, který sloužil v pluku massachusettských kontinentálů. Damon zemřel v r. 1853. Poslední veterán z revoluční války, Daniel F. Bákeman, zemřel dne 5. dubna roku 1869 ve vesnici Freedom, N. Y., ve věku 109 let, šest měsíců a několik dní. Avšak přes tento dlouhý věk revolučního veterána dlužno připomenouti, že poslední vdova revoluční, paní Damonová, opustila tento svět až za třicet osm let po této době.

Jenom 148 mužů z těch, kteří bojovali ve válce s Mexikem, zůstalo na živu až na naše dny, a však pensionovaných vdov po veteránech tohoto historického zápasu je dosud 2,423. Před dvaceti roky asi jedna čtvrtina jmen na pensijní listině byla jména vdov po vojácích z mexické války. Před několika roky ještě tvořily třetinu a nyní tvoří asi polovinu. Vdovy

po vojácích z mexické války překládají ovšem známé v počtu veterány z války této.

V dřívějších dobách docházelo k častým podvodům, aby získány byly pense po udánlivé vdovy po válčných veteránech. Vyskytovaly se dokonce agenti, kteří takovými ženám opatřovali dokumenty, na jejich základě se o pensí po jistých vojácích ucházeli. Třebaže jich nikdy neviděli ve svém životě. Celá řada takových agentů byla dopadena a potrestána. Nyní ovšem takový podvod byl by spojen se značnými potížemi. Přes to však časem vyskytují se případy, kde manželství nešla se býti plně prokázáno. Avšak pensijní úřadovna má takový systém, že oklamání příslušných úřadů jeví se téměř nemožnosti.

Práce Amerického Červeného Kříže v Evropě.

Americký červený kříž vydal na pomocnou práci v evropských, válkou postížených zemích kolem \$51,000,000, dle zprávy v minulých dnech vydané. Největší zámořská činnost této organizace zakončena byla před nějakou dobou dokončením pomocné práce v Belgii. Americký červený kříž však dosud koná pomocnou práci v Polsku, Srbsku, na Černé Hoře, v Albanii, Západním Prusku a baltických státech, v jižním Rusku, ve Vídni, Budapešti a Cařihradu.

Nejrozsáhlejší pomocná práce Amerického červeného kříže vykonána byla v Belgii a severní Francii, kde pomoc byla poskytnuta 3,865 vesnicím a městům a více jak 30,000,000 obyvatelům dostalo se podpory dary anebo odprodejem potřeb za nominální ceny. V Itálii není již třeba přímé pomocné práce mezi obyvatelstvem a Červený kříž obmezuje tu svoji činnost na vydržování domoviny pro vojny a péči o děti.

Ve válečné oblasti severního Polska zřídil Americký červený kříž 258 nemocnic s 26,123 lůžky. Rozdělit tu šatstvo a prádlo mezi 80,000 dětí a poskytl všeobecnou podporu 2,316 městům, které mají dohromady více jak 700,000 obyvatel. V jižním Polsku více jak 1,000 nemocničních a dobročinných institucí získalo přímou pomoc od Červeného kříže.

Práce v Rumunsku sestává hlavně z řízení nemocnic, opatrování potřeb pro školy a sirotčince a v řízení polévkových kuchyní pro více jak 100,000 lidí a opatrování potravin pro více jak 170,000 dalších obyvatel.

V Řecku rozděleno bylo Americkým červeným křížem na 40,000 kusů šatstva a prádla a 10,000 dek a dvakráte tak velké množství kusů šatstva rozděleno bylo v Thracii a ve Smyrně a 50,000 kusů šatstva v Malé Asii. Pomocná práce v Srbsku nebyla rozsáhlá, ačkoli značná pomoc byla tu poskytnuta v boji proti různým epidemiím.

V Albanii Americký červený kříž otevřel pět medicálních dispensarií, čtyři zubní úřadovny a celou řadu dětských a mléčných stanic. Vedle toho rozdělil více jak 96,000 kusů šatstva mezi příslušníky horských kmenů. Na Černé Hoře o 30,000 širotků je pečováno společností, které svoje potřeby získávají hlavně od Červeného kříže. Dvě kuchně pro děti, v kterých poskytují se kolem 300,000 jídel měsíčně, jsou vydržovány takéž americkou organizací.

Ve Vídni pomoc poskytnuta byla třetdesáti osmi nemocnicím a 40,000 dětem, trpících podvýživou. Stejně v Budapešti značná pomoc byla poskytnuta dětem a nemocničním. V Cařihradě pomocná práce obmezuje se na péči o ruské a jiné uprchlíky.

V čem není štěstí.

John Ruskin, pozoruhodný myslitel a filosof, praví v jedné své práci, že jeho matka učila jej v dětském věku nalézati štěstí v sobě a nikoliv ve věcech. Ruskinova matka byla finančně s to zakoupiti svému synu množství hraček, ale nenutila tak, poněvadž se domýšlela, že by tím mu nikterak neprospěla. Tato výchova měla velký vliv na Ruskina, který poté učil lidstvo lásce k všem materiálním.

ludem je nejlépe třeba pochopitelným. Tímto výsudem vidíme, že lidé baží jenom po věcech materiálních, v jejich hromadění hledají skutečné štěstí. Láské hromadí peníze a jiné věci v domácnosti, že nalézají štěstí až věci těch co uvějíce nahromadí. Avšak jejich honba za štěstím je téměř nekonečným. Materiální věci přináší spokojenost na chvíli a brzy člověk zatouží opět po něčem jiném.

Civilisovaný člověk se domnívá, že jeho štěstí a blahobyt závisí výhradně na nahromadění bohatství. Ve vlastním věci však svůj končný cíl. Avšak všichni brzy shledávají, že láska k věcem materiálním nepřináší jim žádné štěstí. Přes to však ještě neobracejí se k věcem duchovním. Domýšlejí se, že budou šťastnější, půjdou-li někam jinam. Z venkova stěhují se do města a po té z jednoho města do druhého, vždy v domnění, že nalézou v novém místě spokojenost. Jsou nešťastní a nespokojeni, není-li jim možno se stěhovati.

Některí lidé se opět domnívají, že jejich štěstí závisí na nějakém jiném anebo na tom, co někdo vykoná anebo nevykoná. Mezi těmito lidmi nalézají se ti, kdož jdou k rozvodním soudům, aby mohli se oženiti anebo provdati za někoho jiného, domýšlejíce se, že jim přinese žádnou štěstí. Velmi často jsou však zklamáni.

Skutečností jest, že štěstí je vnitřní a osobní věc, jež závisí výhradně na jednotlivci a na němčem jiném ve světě. Rodiče se domnívají, že učí děti šťastnými, když obklopi je spoustou hraček. A přece takové dítě není šťastno. Mnohem šťastnější je takové dítě, které má se obrazovností a které v kusu dřeva domýšlí se spravitvati věci nejkrásnější. Dítě takové počíná od mládí žiti vnitřním životem a netouží po věcech nákladných. V dospělém věku je šťastnější a spokojenější, poněvadž neaučilo se silně toužiti po tom, co je těžko dosažitelné. Je spokojeno s tím, co okolnosti mu níti dovolí. Takto vychované dítě pak snadněji pochopí, že štěstí a spokojenost musí člověk hledati sám v sobě a nikoliv v tom, co má a co ještě nahromadí.

Úroda cukrovky v Nebrasce má cenu devět milionů

Farmáři v Nebrasce budou letošního roku bohatšími asi o \$9,000,000 v důsledku skvělé úrody cukrovky v tomto státě. Letošní úroda, dle odhadů A. E. Andersona, federálního zemědělského statistika pro Nebrasku, vydá celkem 810,000 tun, z nichž mělo by se vyrobiti nejméně 202,500,000 liber cukru vysoké hodnoty. Odhad federální úřadovny ze dne 1. listopadu poskytuje Nebrasce páté místo mezi státy Unie v množství vypěstované cukrovky. Colorado nalézá se na prvním místě přede všemi státy, neboť zde sklizenó bylo 2,000,000 tun cukrovky. Andersonovy číselce naznačují, že letošního roku bylo v Nebrasce věnováno o 14,000 akřů pozemků více pěstění cukrovky nežli v roce 1919. Celkem 78,000 akřů roku letošního bylo věnováno pěstění cukrovky. Ze statistik této současně vychází na jevo, že úroda po akřu roku letošního bude o něco málo více nežli 10 tun. Pěstitele cukrovky prodávají svůj produkt asi za \$11.50 tunu. Cena řídí se dle hodnoty produktu. Vládní statistika naznačuje, že v celých Spojených Státech vypěstěno bylo roku letošního o 15 procent cukrovky více tohoto roku nežli v letech předcházejících a že žádného nedostatku cukrovky není. Nebraské hospodýřky, dle prohlášení p. Andersonova, nemusí mít žádných obav před nedostatkem cukru letošního roku.

Osm lidí usmrceno při volbách na Kubě

Z Havany se oznamuje: Osm lidí bylo usmrceno při lokálních srazkách v provinělním během voleb v pondělí min. týdne. Stoupenec Gomezovi zahájil demonstraci v Havaně, když volební rada dočasně uzavřela svoje úřadovny. Stoupenecí Dra. Zayas rovněž uspořádali demonstraci. Výsledek voleb není doposud znám.